

HİŞŞT, AL ONU YERDEN

Biz insanoğlu nedendir bilinmez, her Őeyin kıymetini kaybedince anlarız. İŞin tuhafı bu durumu hepimiz biliriz ama yine de kaybetmeyi bekleriz.

Ülkemizin hatta birçok ülkenin en büyük sorunlarından biri de ekmek israfı. Yiyebileceğimizden çok daha fazlasını alıp geri kalanını çöpe yollamak nedense hiç rahatsız etmiyor bizi. Dünyanın birçok yerinde açlıktan ölen milyonlarca insan varken nasıl bu kadar duyarsız olabiliyoruz, hayret! A, doğru ya biz her Őeyin kıymetini kaybedince anlarız!

Duyarlı insan kalmadı mı yani dersiniz, var elbet, olmaz mı? Zaten onlar sayesinde pek çok Őey hâlâ değerini koruyor. Aslına bakarsanız işin büyük kısmı da onlara düşüyor. O güzel insanlar bıkmadan, usanmadan anlatmalı güzel alışkanlıkları diğerlerine. Müsrifliğin ne zalimce bir davranış olduğunu göstermeli mesela. Bir lokma ekmek için günlerce komşusunun kapısını çalmasını bekleyen yalnız, beş parasız, çaresiz insanları anlatmalı... Afrika'da açlıktan ölmek üzere olan çocuğun başında onu yemek için bekleyen akbabayı göstermeli... İkna etmeli duyarlı olmaya.

Ülkemizde bir yılda israf edilen ekmekle 500 kilometre yol yapılabilirmiş. Bu yazıyı okul kitabımda okumuştum ama sadece bize yani çocuklara ulaşabilen bir bilgi bu. Bu bilgiyi etrafımızdaki insanlarla paylaşmak da işin bize düşen kısmı.

Kamu spotları, son zamanlarda ülkemizde çok güzel bir şekilde yürütölen uygulama. Bu konuyla alakalı çekilecek kısa filmler, reklamlar oldukça fazla etkileyecektir bizim insanımızı. Çünkü; her ne kadar duyarsız olduğumuz zamanlar varsa da, millet olarak, vicdanımızın büyüklüğüyle de tanınırız dünyada yüzyıllardır.

Elde kalanları değerlendirmek hepimizin rahatlıkla yapabileceği öncelikli görevimiz olmalı. Özellikle yemek israfından mutlaka kaçınmalıyız. Hele hele ekmek... Kutsal saydığımız, yere koymayı bile içimize sindiremediğimiz nimeti değerlendirebileceğimiz birçok Őey var. Birçok evin önünde sokak hayvanları için su ve yemek kapları var. Bu alışkanlık bizim ülkemizde yeni oluşmaya başladı. Çok sevindirici bir durum bu. Acıktığını, susadığını söyleyemeyen canlılara yaşamaları için yardım etmek bir anlamda... Artan yemekleri bu kaplara koyduğumuz gibi artan ekmekleri de çöpe atmak yerine hayvanlara verebiliriz. Bu şekilde hem israftan kurtulmuş hem de bir canlıya el uzatmış oluruz.

Bir çözüm yolu da kendi soframız için getireyim sizlere... Bayatlayan ekmekleri çöpe atacağınıza, ufak parçalara ayırıp fırına atın, kızartın, sonra da çorbalara serpip afiyetle yiyin. Çok lezzetli olduğuna kefil olabilirim. E çorba şimdi tek başına doyurmaz tabi karnınızı; o kalan ekmekleri de atın kıymanın içine, koyun baharatlarını, yoğurun bir güzel... Ooohhh... Köftemiz de hazır. Ha siz biraz daha ekmek kaldı, karnımız da doydu, onu ne yapacağız diyorsunuz. Tasalanmayın, onları da sabah kahvaltısına yumurtalı ekmek için sakladık.

Ekmek dediğimiz, nimet arkadaşım... Bizde nimet çöpe gitmez, yere atılmaz, hatta istemeden düştüğünde hemen kaldırılır. Burası yere düşen ekmeği alıp, üç kere öpüp başına koyan çocukların ülkesi... Sen de o çocuklardan birisin. Bu konuştuklarımızı unutma, unutturma! Hatta hiç erteleme, haydi şimdi hemen kalk, bak bakalım mutfakta fazla ekmek var mı?

Nuray TAYYAR
Mimar Sinan Ortaokulu 8/B
ESKİŞEHİR
TÜRKİYE ÜÇÜNCÜSÜ